ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ

ਬਨਾਮ

ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.578)

ਅਪ੍ਰੈਲ 02,2019

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967-ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI- ਐੱਸ.ਐੱਸ. 13, 16, 17, 18, 20 ਅਤੇ 38-40-ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10 ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 120 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ਬੀ, 121 ਅਤੇ 121 ਏ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਐੱਸ. 13,16,17,18,20 ਅਤੇ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 38-40-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ (ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.), ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅੱਗੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਰੱਦ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆਃ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕਰੇ ਜਾਂ ਹੋਰ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ-ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਦਸਤਾਵੇਜ਼/ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ-ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਐਸ. 173 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ., ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 164 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿੱਤ

ਸੰਚਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਉਲਟਾ-ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ-ਦੰਡ ਕੋਡ,

1860 – ਐਸ. ਐਸ. 120ਬੀ, 121 ਅਤੇ 121 ਏ-ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985-ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1985 ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕੰਟਰੋਲ ਆਫ਼ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ਡ ਕ੍ਰਾਈਮ ਐਕਟ, 1999-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973-ਐਸ. ਐਸ. 161, 164 ਅਤੇ 173,207-ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 - ਧਾਰਾ 34-ਜ਼ਮਾਨਤ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 - ਐੱਸ.43 ਡੀ -ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਆਈ. ਡੀ. 1 1967 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967-ਐਸ. 43ਡੀ (5)-ਉਦੇਸ਼-ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜ਼ਮਾਨਤ-ਮਨਜ਼ੂਰ-ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ-ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼-ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ"।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ (i) ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ; (ii) ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ; (iii) ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ; (iv) ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ' ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਭੱਜਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ; (v) ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਵਿਵਹਾਰ, ਅਰਥ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ; (vi) ਅਪਰਾਧ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ; (vii) ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਾ; ਅਤੇ (viii) ਜੋਖਮ, ਬੇਸ਼ਕ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਕੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਵਰਗੇ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਡੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ, 2008 ਤੋਂ 2008 ਦੇ ਐਕਟ 35 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹੈ। ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1985 (ਟਾਡਾ), ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1999 (ਐੱਮ. ਸੀ. ਓ. ਸੀ. ਏ.) ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ "ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ" ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ "ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ" ਹੈ ਅਤੇ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ" ਸੱਚ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15,17] [1087-ਈ-ਜੀ; 1088-ਏ; ਐਫ-ਜੀ; 1089-ਏ-ਬੀ]

1.2 ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ, "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਜਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ" ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰਾਏ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ "ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ" ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਂ' ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ' ਤੇ ਗੌਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰੇ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ (ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ) ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਰਾਏ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ, 1967 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਡੀ, 1967 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਪਹਿਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 173 (8) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰਕ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦਿ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਤ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਔਖਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ (ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਕੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼/ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 17-19] [1088- ਬੀ-ਈ; 1092- ਸੀ-ਐੱਚ; 1093- ਏ-ਐੱਫ]

1.3 ਧਾਰਾ 43ਡੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇ। ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 463 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 21,23] [1101-ਈ-; 1102-ਸੀ]

1.4 ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ/ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ,

ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ। ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ (ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ) ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦਾ ਏ-3, ਏ-4, ਏ-5 ਅਤੇ ਏ-6 ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਅਤੇ ਏ-3 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਚਾਰਟ ਏ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਟ ਬੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਫੋਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,18,20,38,39 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 1967 ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ II ਵਿੱਚ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43ਡੀ (5) ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ 4 ਅਤੇ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 16,17,18,20,38,39 ਅਤੇ 40। ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਅਤੇ 40 ਚੈਪਟਰ VI ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਚੈਪਟਰ IV ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਬਜੈਕਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-3 ਤੋਂ ਏ-10 ਆਲ ਪਾਰਟੀਜ਼ ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਫਰੰਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਤੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਚਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ/ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 24-28] [1102- ਈ-ਐੱਚ; 1112- ਈ-ਐੱਫ; 1113- ਸੀ-ਈ]

1.5 3 ਜੂਨ, 2017 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-3,6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਸੌਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀ-3ਜੀ/20 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਮੋ ਡੀ-3 ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੰਪਰਕ ਡਾਇਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ "ਟੀ. ਐੱਸ. 00924257650 22.26" ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ)/23 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੋਡ "0092" ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੈਮੋ ਡੀ-3 ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਪਰਕ ਡਾਇਰੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਸਫ਼ਾ ਡੀ-3 ਐਚ/28 ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਟੀ. ਐੱਸ. 00923008459775/00924257650 22"। ਡੀ-3ਜੇ ਤੋਂ ਡੀ-3ਜੇ/5 ਤੱਕ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਪੀਐਸਏ, 1978 ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਡੀ-9ਬੀ ਅਤੇ ਡੀ-9ਸੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਹਨ। ਏ-3 ਕੋਲ ਏਕੇ-47 ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਸਵੀਰਾਂ 3 ਜੂਨ, 2017 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਸਾਬਕਾ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਕਥਿਤ ਸਾਬਕਾ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਏ-3 ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਲਿੰਕੇਜ ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਹੈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-185/10 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-5 ਦੀ ਸੰਪਰਕ ਸੂਚੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਰੀਅਤ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਐੱਮ. ਸੀ. ਪੀ.' ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਕੱਤਰ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ)/23 ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ

ਗਵਾਹਾਂ (ਡਬਲਯੂ. ਐੱਸ.-1,28,29,38,39,43,44,48 ਅਤੇ 52) ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ-ਪਹਿਲਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ/ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਡੀ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਬਾਂਡ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਐਨ' ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ "ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ" ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਭਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਰ ਏ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਧਾਰਾ 43ਡੀ (5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੋਝ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਕੇ. ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਰਾਏ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ

ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪਾਰਸ 29-31] [1121-ਐੱਫ ਐੱਚ; 1122- ਏ-ਐੱਚ; 1123- ਬੀ-ਐੱਫ]

1.6 ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਲਗਾਏਗੀ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ। [ਪਾਰਸ 33-35] [1128- ਈ-ਐੱਫ; 1129- ਬੀ; ਈ-ਜੀ]

1.7 ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 1967 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 36-38] [1130- ਏ-ਡੀ]

ਕੇ. ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1991) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 655 : [1991] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 189-ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਲੀਮ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਸੰਜੈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਨਰ। (2002) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 670; ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਹਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਅਨਰ. (2005) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 294: [2005] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 345-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 360; ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ, ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ ਜਿਤੇਂਦਰ ਭੀਮਰਾਜ ਬਿਜਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1990) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 76: [1990] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 633; ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2017) 11 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 783; ਜਯੰਤ ਕੁਮਾਰ ਗੁਹਾਟੀ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟ 727; ਦੇਵੇਂਦਰ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ (2014) ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਏ. ਪੀ. 192; ਸੰਜੇ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2012 ਐਸ. ਸੀ. 830: [2011] 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 309; ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਓਰੋ ਅਮਰਮਣੀ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ (2005) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 21: [2005] 3 ਪੂਰਕ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 454; ਖੋਡੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐਸ. ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਓਰਸ. (1995) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 574: [1994] 4 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 477-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1994] 1 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 360	ਦਾ ਹਵਾਲਾ	ਪੈਰਾ 3
[1990] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 633	ਦਾ ਹਵਾਲਾ	ਪੈਰਾ 3
(2017) 11 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 783	ਦਾ ਹਵਾਲਾ	ਪੈਰਾ 3
(2010) 6 ਜੀ. L.Reports 727	ਦਾ ਹਵਾਲਾ	ਪੈਰਾ 3
[1991] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 189	ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ	ਪੈਰਾ 8
[2011] 13 ਐੱਸਸੀਆਰ 309	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 12
(2002) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 670	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 13
[1998] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1153		ਪੈਰਾ 14
[2005] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 345	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 14
[2006] 10 ਪੂਰਕ। ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 381		ਪੈਰਾ 14

[2005] 3 ਸਪੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 454 ਪੈਰਾ 15

[1975] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 839 ਪੈਰਾ 23

[1994] 4 ਸਪਲਿੱਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 34

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 578 2018 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 768 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 13.09.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਕੇ. ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਆਰ. ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਹਾਸਿਨੀ ਸੇਨ, ਸੁਚਿੰਦਰਨ ਭਾਸਕਰ ਨਾਰਾਇਣ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੀਨੀਅਰ ਪੀ. ਪੀ./ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.), ਬੀ. ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਸ਼ੇਖਰ ਨਾਫੜੇ, ਆਰ. ਏ. ਜਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡ. , ਸ਼ਰੀਕ ਜੇ. ਰਿਆਜ਼, ਅਭਿਕਲਪ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਸ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਈਅਰ, ਸ਼ਕੀਲ ਅਹਿਮਦ ਸਈਦ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.) ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ, 121 ਅਤੇ 121 ਏ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 1967 ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ <ਆਈ. ਡੀ. 2, <ਆਈ. ਡੀ. 3,39 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ., ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ 30 ਮਈ, 2017 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਇਨਫੋਰਮੇਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ <ਆਈ. ਡੀ. 1] ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ (ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.), ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅੱਗੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 8 ਜੂਨ, 2018 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 13 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.768/2018 ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕੁੱਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਏਜੰਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

3. ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਫੰਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹਨ; ਉਸ ਨੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਸਈਦ, ਆਈਐਸਆਈ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਦੁਬਈ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ/ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ/ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਧਿਅਮ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਮਲੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਸਮੇਤ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਫਿਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਤੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਡੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹਿਤੇਂਦਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਓਰਸ। ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। , 1 ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ, ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ ਜਿਤੇਂਦਰ ਭੀਮਰਾਜ ਬਿਜਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। 2, ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ 3 ਅਤੇ ਜਯੰਤ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਰ. 4, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:

" 7.5 ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੁੱਝ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ/ਅੱਤਵਾਦੀ ਏ-1/ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ/ਦੁਬਈ/ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਰੂਟ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫਰੰਟ/ਸ਼ੇਮ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਣਗਿਣਤ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਨ, ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਪੀਡਬਲਯੂ 28 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 29 ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਡੀ-202 ਅਤੇ ਡੀ-214 ਸਮੇਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ38 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ39 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਫਰਮਾਂ/ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰਾਈਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰਾਈਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਮੈਸਰਜ਼ ਯਾਸਿਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼, ਮੈਸਰਜ਼

3ਵਾਈ, ਮੈਸਰਜ਼ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵੇਨੀਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਥ੍ਰੀ ਦੀਆਂ ਬੈਲੰਸ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਸਟਾਰ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ -ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੁਬਈ- ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਧਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ 39 ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਅਮਲ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੀਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਮੈਸਰਜ਼ 3ਵਾਈ ਦੀ ਸੰਤੁਲਨ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 43 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 44 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ”

“ 7.8 ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ/ਏ-1, ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ (ਅੱਤਵਾਦੀ) ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਮੁਖੀ, ਐਚ. ਸੀ. ਪੀ. (ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਫੰਡ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਡੀ-152 ਤੋਂ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 29 ਅਤੇ ਡੀ-154 (ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ) ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਡੀ-152 ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਥਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼/ਡੀ-152 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਸੁਪ੍ਰਾ), Ld ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

7.9 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਲਤਾਫ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ @ਫੰਤੂਸ਼ (ਏ-4), ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ @ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ (ਏ-6) ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ/ਨੇੜਤਾ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 48 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 52 ਦੇ ਬਿਆਨ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-3, ਡੀ-4 (ਈ) ਆਦਿ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਰਾਹੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ

ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

7.10 ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ/ਸਮੱਗਰੀ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

" 8.1. 1 Ld. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੀ. ਪੀ., ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ/ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 48 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਰਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ/ਡਰਾਉਣ-ਧਮਕਾਉਣ/ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। "

4. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆਃ

" 8.2 ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਇਲਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ/ਏਮਜ਼ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇਲ੍ਹ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਚੁਕਵੀਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਡਾ. ਆਰ. ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ 01.09.2017 ਤੋਂ 05.09.2017 ਤੱਕ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 26.09.2017 ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਥਿਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਾਕਟਰ ਆਰ. ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਛਾਤੀ ਦੇ ਦਰਦ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ, ਪਿੱਠ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਦਰਦ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਐੱਮ. ਆਈ. ਰੂਮ, ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਨੰਬਰ 8/9 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ

ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 11.10.2017 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ I/c, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤਿਹਾੜ, ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ 8/9 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਮੈਡੀਸਨ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਐਸ. ਆਰ. ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਫਾਲੋਅੱਪ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

8.3 ਇਹ ਵੀ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਮਿਤੀ ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਏਮਜ਼ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸੱਤ ਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀ/ਸੁਪਰਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀ ਓ. ਪੀ. ਡੀ. ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਟਾਈਪ 2 ਸ਼ੂਗਰ ਰੋਗ, ਹਾਈਪਰਟੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹਾਈਪੋਥਾਈਰੋਡਿਜ਼ਮ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਲੋਨੋਸਕੋਪੀ ਟੈਸਟ 15.01.2018 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਇੰਚਾਰਜ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ, ਤਿਹਾੜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਥਿਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਮਜ਼ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇਲਾਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਲਾਜ/ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਏਮਜ਼ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

9.0 ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਬਲਕਿ ਏਮਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ/ਇਲਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ. ਹਸਪਤਾਲ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੈਡੂਅਲ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਹਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

9.1 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਲ੍ਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੈਡੀਕਲ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਨਤੀ/ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

5. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਐਕਟ, 2008 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (4) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 21 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ 2018 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰs.11 ਅਤੇ 12 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰs.1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਸਮੇਤ ਬਾਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਨੂੰ 17 ਅਗਸਤ, 2017 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 70 ਸਾਲ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਪੈਰਾ 17.6 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। 5 ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ [ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ] ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“18. ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 17.6 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ। 5 ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ 'ਹਵਾਲਾ' ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈਃ

(i) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਤੱਟਵਰਤੀ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਡੀ ਨੰ.132 (ਏ)।

(ii) ਏ-10 ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਈ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਐੱਨ. ਆਰ. ਈ. ਖਾਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ 2011 ਤੋਂ 2013 ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ <ਆਈ. ਡੀ. 1,87,639 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। 31 'ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ' ਤੋਂ।

(iii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੀਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ ਆਮਦਨ' ਤਹਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਨ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 2011 ਤੋਂ 2016 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 2,26,87,639.31 ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2011 ਤੋਂ 2013 ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਐੱਨ. ਆਰ. ਈ. ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ.93,87,639.31 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(iv) ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2013 ਨੂੰ ਜੰਮੂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਐੱਨ. ਈ. ਐੱਫ. ਟੀ. ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਜੋ ਇਤਫਾਕਨ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਕਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰਾਈਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ('ਟੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਲ.') ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੈਸੇ "ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਹਨ"।

(v) 7 ਨਵੰਬਰ, 2014 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ (ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਪਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਸੰਯੁਕਤ ਅਰਬ ਅਮੀਰਾਤ ('ਯੂ. ਏ. ਈ.') ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇ ਟੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ('ਐੱਮ. ਡੀ.') ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਬਡਗਾਮ ਵਿੱਚ 20 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ 6 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਅਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 40 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਟੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਏ. ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਕੁੱਲ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਭੇਜੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 2013 ਅਤੇ 2016 ਦਰਮਿਆਨ 22 ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ 5.579 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

(vi) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੈਲੰਸ ਸ਼ੀਟ ਅਨੁਸਾਰ ਟੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ 1,000 ਰੁਪਏ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਟੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਨਾਮ' ਤੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(vii) ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ('ਸੀਏ') ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੀਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੀ ਆਡਿਟ ਕੀਤੀ ਸੰਤੁਲਨ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। , ਟੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਯਾਸਿਰ

ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼ ਨੇ 2013-14 ਅਤੇ 2015-16 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ ਲਈ "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖੇ" ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ/ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਤੁਲਨ ਸ਼ੀਟ ਮੁਸਤਾਕ ਮੀਰ, ਲਾਗਤ ਲੇਖਾਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਬੀਰ ਮੀਰ, ਵਿਜ਼ਕਿਡ ਦਫ਼ਤਰ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਤੋਂ ਸੀ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਈਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਸੀ. ਏ. ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿਖਾਏ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੈਸੇ ਭਾਰਤ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(viii) ਟੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ('ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ') ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 532 ਰੁਪਏ ਦਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ 353 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ।

(ix) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਲ ਸ਼ਫੀ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤਾਰਿਕ ਸ਼ਫੀ ਵੱਲੋਂ ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ. ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, "ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਨੇੜ੍ਹਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੈਸ਼ੀਅਰ-ਕਮ-ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਰਿਕ ਸ਼ਫੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਭੱਟ। ”

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 17.9 ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ. 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ "ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਕੁੱਝ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ/ਓ. ਜੀ. ਡਬਲਯੂ. (ਓਵਰ ਗਰਾਊਂਡ ਵਰਕਰਜ਼) ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਸੰਚਾਰਕ" ਭਾਵ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ, ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਏ-3, ਏ-4, ਏ ਨਾਲ ਟੈਲੀਫੋਨ' ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। 5 ਅਤੇ ਏ-6 ਅਤੇ ਏ-3 ਤੋਂ ਏ-12 ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 17.10 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਹਵਾਲਾ

ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤਦਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 18.10,18.13 ਅਤੇ 18.14 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏ-3 ਤੋਂ ਏ-10 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7. ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੇ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1985 ("ਟਾਡਾ") ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1999 ("ਮਕੋਕਾ") ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ (ਉੱਪਰ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਸਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ/ਸੰਭਾਵਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਏ.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਦੋਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੜੀਵਾਰ ਨੰs.277 ਅਤੇ 278 ਦੇ ਬਿਆਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ

ਗਵਾਹਾਂ "ਚਾਰਲੀ" ਅਤੇ "ਰੋਮੀਓ" ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੜ੍ਹੀਵਾਰ ਨੰs.279 ਤੋਂ 284 ਤੱਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ "ਰੋਮੀਓ", "ਅਲਫ਼ਾ", "ਗਾਮਾ", "ਪਾਈ", "ਪੋਟਰ", "ਹੈਰੀ" ਅਤੇ "ਐਕਸਐਕਸਐਕਸ" ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਤਹਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 11 ਜਨਵਰੀ, 2019 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।

8. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1967 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਪਤੇ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਜਾਂ 1967 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 207 ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 207,161,164 ਅਤੇ 173 ਦਰਮਿਆਨ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪੂਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਪਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1967 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ

ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਐਕਟ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕੇ. ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ। 5 ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਡੀ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਵੱਡੇ ਬੋਝ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਸਨ, ਧਾਰਾ 164 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਜੋ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ' ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ।

9. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ) ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ) ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼

ਤੋਂ 16 ਅਗਸਤ, 2017 ਤੱਕ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ

“62. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 132 (ਏ) ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਮੁੱਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

63. ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 132 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕੜੇ (ਖਾਸ ਰਕਮ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

64. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੇ 3 ਮਈ, 2015 ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਏ-1 ਨਾਲ ਅਤੇ 15 ਅਤੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ.) ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ. ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਕੜੇ ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ. ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

65. ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਪੈਸੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਚੌਥੇ ਕਾਲਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਭੱਟ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਸੰਭਾਵਿਤ ਗਵਾਹ' ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

66. ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਪਾਹਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਦੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਹਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਕਾਰ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਆਦਿ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ।

67. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

68. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਟ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਲੇਖਾ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ' ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਫੰਡਿੰਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। "

10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

“69. ਸ੍ਰੀ ਲੂਥਰਾ ਨੇ ਫਿਰ ਮੁਸਤਾਕ ਅਹਿਮਦ ਮੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਬੀਰ ਅਹਿਮਦ ਮੀਰ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਸਤਾਕ ਅਹਿਮਦ ਮੀਰ (Ex.D-214) ਦੇ ਜਵਾਬ, 6 ਨਵੰਬਰ, 2017 ਦੀ ਸੀ. ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਰਿਪੋਰਟ (ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-154); ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸੰਬੰਧੀ 3 ਜੂਨ, 2017 ਦਾ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ (ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-3); ਟੀ. ਐੱਫ. ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ (ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-4); ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਡੀ-4 (ਈ)) ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ.

70. ਆਖਰੀ ਹਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, [ਡੀ-4 (ਈ)] ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਏ ਮਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ। 28ਜੂਨ, 2016 ਵਿੱਚ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹੰਮਦ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਗੁਲਦਸਤੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। 71. ਫਿਰ 20 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਚੈਂਬਰ ਆਫ਼ ਕਾਮਰਸ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਵਿਖੇ ਆਨਰੇਰੀ ਵਪਾਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ (ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ) ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਸ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਸੀ. ਬੀ. ਐੱਮ. (ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਰਮਾਣ ਉਪਾਅ) ਸ਼ੁਰੂ/ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਸਨਃ

‘1. ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਸੀ. ਬੀ. ਐੱਮ. ਸ਼ੁਰੂ/ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸੀ. ਬੀ. ਐੱਮ. ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਪਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਵਪਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ-ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ’

72. ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਅਲ-ਸ਼ਫੀ ਗਰੁੱਪ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 7 ਫਰਵਰੀ, 2014 ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਲ-ਸ਼ਫੀ ਗਰੁੱਪ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤਾਰਿਕ ਸ਼ਫੀ ਵਪਾਰਕ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਇਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਰਿਕ ਸ਼ਫੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਿਜ਼ਨਸ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ. ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

73. ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਇਸ ਗੱਲ' ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਪਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "

11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਮੁਸਤਾਕ ਅਹਿਮਦ ਮੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਬੀਰ ਅਹਿਮਦ ਮੀਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਬੂਤ ਮੁੱਲ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਐਂਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਂ ਯੂ. ਏ. ਈ. ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਏ-1 ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ

ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਫੰਡ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਫੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹ' ਡਬਲਯੂ-48 ਦੇ ਏ-4 ਅਤੇ ਏ-6 ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾਃ

“77. ਸ੍ਰੀ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਉੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ 'ਮਲਕੀਅਤ' ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਸੀ। ਲੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐੱਨ. ਆਰ. ਈ. ਖਾਤੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਏ-6 ਦਰਮਿਆਨ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਏ-3, ਏ-4 ਜਾਂ ਏ-5 ਦਰਮਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਏ-6 ਦਰਮਿਆਨ ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਏ. ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ. ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ 26 ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਏ. ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ 'ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ' ਸੰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

12. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ' ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੋ

ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਡੀਕਲ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਸੰਭਾਵਿਤ/ਸੁਰੱਖਿਅਤ' ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇ ਦਵਿੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ 6 ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. 7. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜੋ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨਃ

82. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 8 ਜੂਨ, 2018 ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਹੀ ਰਕਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਜ਼ਾਮਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।

(i) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੋਡ਼ ਪੈਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਆਈ. ਓ. ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਈ. ਓ. ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏਗਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਈ. ਓ. ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਗੇ।

((ii) ਉਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ 40 ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ/ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਫ਼ੇ 40 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਡਰਾਏਗਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(iii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਪਾਸਪੋਰ੍ਟ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ।

(iv) ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

83. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

84. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। "

13. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੂਟਨੀਤਕ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਲੀਮ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਸੰਜੈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਨਰ। 8 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੈ

ਇਹ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ, ਸੰਭਾਵਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਸਨ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਜਾਂ ਘਾਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

14. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ 1967 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ) ਜਵਾਬਦੇਹ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਢਿੱਲੀ ਸ਼ੀਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਓਰੋ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਬਨਾਮ. ਵੀ. ਸੀ. ਸ਼ੁਕਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। 9 ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਫੰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ 1967 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਥਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 (ਅਲਤਾਫ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ @ਫੰਤੂਸ਼) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 161 ਜਾਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ. ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਹਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ। 10 ਅਤੇ ਚੇਨਨਾ ਬੋਆਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ. 11 ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

15. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਇਹ ਹੈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੈਟਲ ਕੀਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਲਈ, (i) ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ

ਮੁੱਢਲਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਸੀ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ; (ii) ਚਾਰਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ; (iii) ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ; (iv) ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਭਗੌੜਾ ਜਾਂ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਵੇ; (v) ਚਰਿੱਤਰ, ਵਿਵਹਾਰ, ਮਤਲਬ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ; (vi) ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਅਪਰਾਧ; (vii) ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਖਦਸ਼ਾ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ (viii) ਖ਼ਤਰਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਕੇ. (ਸੀਬੀਆਈ ਬਨਾਮ ਅਮਰਮਨੀ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ 12 ਰਾਹੀਂ ਯੂ.ਪੀ. ਦਾ ਰਾਜ)।

16. ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1967 ਐਕਟ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਡੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 1967 ਐਕਟ, 2008 ਦੇ ਐਕਟ 35 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 31 ਦਸੰਬਰ, 2008. ਉਪ-ਭਾਗ (5), (6) ਅਤੇ (7) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:

"43 ਡੀ. ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ

ਕੋਡ।- xxx xxx xxx xxx

(5) ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਂਡ' ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਾਂਡ' ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ, ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ।

(6) ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕੋਡ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਨ। (7) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (5) ਅਤੇ (6) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ

ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। "

17. ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਅਤੇ ਮਕੋਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਕੁਝ ਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ, ਐੱਮ. ਸੀ. ਓ. ਸੀ. ਏ. ਅਤੇ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ "ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ" ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ "ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ" ਹੈ ਅਤੇ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੜ ਤਸੱਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ" ਸੱਚ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ, "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਗਠਨ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਜਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ "ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ" ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰਾਏ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ

"ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ" ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਹਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਰਮਾ (ਉੱਪਰ) ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ -
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 36 ਤੋਂ 38 ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

“36. ਕੀ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ?

37. ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ।

38. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਧੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਵੀ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇ। ... ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ। ਜ਼ਮਾਨਤ

ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਇਸ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੈਰਾ 44 ਤੋਂ 48 ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

“44. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 21 (4) ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਐੱਮ. ਸੀ. ਓ. ਸੀ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (4) ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

45. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 46. ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਤੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21

ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਕੋਕਾ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ।

47. ਕਲਿਆਣ ਚੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਰੰਜਨ 13 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆਃ (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ . 537-38, ਪੈਰਾ 18) ' 18. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮਬਿਲਾਸ 14 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈਃ (ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਪੀ. 344, ਪੈਰਾ 8)

‘ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ... ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੇ

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਕਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਲਾਲਚ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੈਦ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇੜ੍ਹਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜ੍ਹਛਾੜ੍ਹ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ’

48. ਜੈ◌ੇਂਦਰ ਸਰਸਵਤੀ ਸਵਾਮੀਗਲ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਐੱਨ. 15 ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 21-22, ਪੈਰਾ 16) ' 16. ... ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੈ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ 16 ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) 17 ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ -

ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ; ਸਬੂਤ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ; ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ; ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜ੍ਹਛਾੜ੍ਹ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਾ; ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਕਾਰਕ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ’ “

18. ਇੱਕ ਤਰਜੀਹ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਵਾਇਦ-ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕਵਾਇਦ-ਸਬੂਤ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਂ' ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰੇ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ 16 ਅਗਸਤ, 2017 (ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 61) ਤੱਕ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ, ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ' ਤੇ ਗੌਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਣਦੇਖੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰੇ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ (ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ) ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਰਾਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ, 1967 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਡੀ, 1967 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਏ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਪਹਿਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 173 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰਕ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦਿ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਤ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਔਖਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ (ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

19. ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਕੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼/ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

20. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ (ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ) ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:

ਐਨ.ਆਈ.ਏ ਕੇਸ ਨੰ ਆਰ/ਸੀ -10/2017/ ਐਨ.ਆਈ.ਏ / ਡੀ.ਆਈ.ਐਲ

ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦ ਫੰਡਿੰਗ

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ (ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਦੇ ਖਿਲਾਫ	
ਡੀ-1	ਆਰਡਰ ਨੰ. 11011/26/2017- ਮਿਤੀ 30.05.2017 ਸ਼. ਐੱਨ. ਐੱਸ. ਬਿਸ਼ਟ, ਅੰਡਰ ਸਕੱਤਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।
ਡੀ-2	ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੰ. ਮਿਤੀ 30.05.2017, ਪੀ. ਐੱਸ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।
ਡੀ-3	ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 03.06.2017 ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ।
ਡੀ-3ਏ	ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨ ਸਟਾਰ ਉੱਦਮਾਂ ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ।
ਡੀ-3ਬੀ	ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨਜ਼ ਆਫ਼ ਟਰਾਈਜ਼ਨਜ਼ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀ-3ਸੀ	ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯਾਮੀਨ ਜ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਆਈ. ਟੀ. ਆਰ.-4।
ਡੀ-3ਡੀ	ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯਾਵਰ ਜ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਆਈ. ਟੀ. ਆਰ.-4।
ਡੀ-3ਈ	ਮੈਸਰਜ਼ ਥ੍ਰੀ ਵਾਈ ਦੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਡੀ-3ਐੱਫ	ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਾਸਿਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ।
ਡੀ-3ਜੀ	ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜੇਬ ਡਾਇਰੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਡੀ-3 ਐਚ	ਆਈ. ਡੀ. ਡੀ. ਕੋਡ ਅਤੇ ਫੋਨ ਨੰਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨੀਲੀ ਪੁਸਤਿਕਾ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਡੀ-3ਆਈ	ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਮਿੱਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ। ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਡੀ-3ਜੇ	ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਡੀ-3ਕੇ	ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।
ਡੀ-3 ਐਲ	ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਡੀ-4	ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਅਰਥਾਤ ਟਰੀਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ/ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 03.06.2017 ਦਾ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਕਮ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ।
ਡੀ-4ਏ	ਐੱਨ. ਜ਼ੈੱਡ. ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਯਾਸਿਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼, ਟਰਾਈਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ, ਟਰਾਈਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਟਰਾਈਸਨ ਪਾਵਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਮੈਸਰਜ਼ 3ਵਾਈ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਵੇਨੀਰ ਇੰਡਸਟਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸਪੋਰ੍ਟ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਯਾਨੀ ਟਰਾਈਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡੀ-4ਬੀ	ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ ਡੀ. ਐੱਮ. ਐੱਸ./ਪੀ. ਐੱਸ. ਏ./37/2011 ਮਿਤੀ 28.09.2011 ਦੀ ਕਾਪੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਰਿਕ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ @ਸੰਜਮੋਲਵੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਭਾਵ ਟ੍ਰਾਈਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਡੀ-6ਸੀ	ਇੱਕ ਨੀਲੀ ਰੰਗ ਦੀ ਡਾਇਰੀ "ਸਦਾਬਹਾਰ ਵਪਾਰੀ" ਦੋਸ਼ੀ ਅਲਤਾਫ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ @ਫੰਤੂਸ਼ (ਏ-4) ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ 03.06.17 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਡੀ-6ਈ	ਦੋਸ਼ੀ ਅਲਤਾਫ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ @ਫੰਤੂਸ਼ (ਏ-4) ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ 03.06.17 ਉੱਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਗੱਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈੱਸ ਨੋਟ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-6ਐੱਫ	ਸਰਬ ਪਾਰਟੀ ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਈਦ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਗਿਲਾਨੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹੇਠ 04.08.2016 ਉੱਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੋਸ਼ੀ ਅਲਤਾਫ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ @ਫੰਤੂਸ਼ (ਏ-4) ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ 03.06.17 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਡੀ-6ਜੀ	ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 03.06.17 ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਲਤਾਫ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ @ਫੰਤੂਸ਼ (ਏ-4) ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।
ਡੀ-7ਏ	ਹਿਜ਼ਬੁਲ ਮੁਜਾਹਿਦੀਨ (ਐੱਚ. ਐੱਮ.) ਦੇ ਏਰੀਆ ਕਮਾਂਡਰ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ (ਏ-5) ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਦੋ ਪੱਤਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਆਈ. ਡੀ. 3 ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡੀ-7ਬੀ	ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਲਸ਼ਕਰ-ਏ-ਤੋਇਬਾ (ਐਲਈਟੀ), ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ (ਏ-5) ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-7ਸੀ	ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ (ਏ-5) ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਣ ਲਈ ਵੀਜ਼ਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਪੱਤਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-7ਡੀ	ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੱਖੀ ਅਤੇ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਾਲੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਫਰੰਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ (ਏ-5) ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-7ਈ	ਮੁਜਾਹਿਦਿਨ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ (ਏ-5) ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-7ਜੀ	ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਛਾਪੇ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਵੀਜ਼ਾ ਆਦਿ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੂਤਾਵਾਸ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ (ਏ-5) ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।
ਡੀ-9ਏ	"ਲਸ਼ਕਰ-ਏ-ਤੁਬਾਹ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਮੁਜ਼ੱਫਰਾਬਾਦ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਲਸ਼ਕਰ-ਏ-ਤੋਇਬਾ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੇ (ਉਰਦੂ) ਪੱਤਰ। " ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ @ਆਫ਼ਤਾਬਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ (ਏ-3) ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ 03.06.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਡੀ-9ਬੀ	ਆਫ਼ਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਏ. ਕੇ.-47 ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਹੋਰ ਕਾਡਰਾਂ ਨਾਲ ਫੋਟੋ ਆਫ਼ਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ (ਏ-3) ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ 03.06.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡੀ-9ਸੀ	ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਹਿਜ਼ਬੁਲ ਮੁਜਾਹਿਦੀਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਈਦ ਸਲਾਹੁਦੀਨ (ਏ-2) ਨਾਲ ਆਫਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ (ਏ-3) ਦਾ ਫੋਟੋ ਆਫਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ (ਏ-3) ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ 03.06.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-9ਡੀ	04 ਆਫ਼ਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ (ਏ-3) ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ 03.06.2017 ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕਾਗਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।
ਡੀ-9ਈ	ਆਲ ਪਾਰਟੀਜ਼ ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਏ. ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ., ਵਕੀਲ ਸ਼ਾਹਿਦੁਲ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਫ਼ਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ (ਏ-3) ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਵੀਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।
ਡੀ-9ਜੀ	ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ (ਸਾਲ 2016-17) ਦੀ ਸੂਚੀ 03.06.2017 ਉੱਤੇ ਆਫ਼ਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ (ਏ-3) ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਡੀ-11ਡੀ	ਅਫਜ਼ਲ ਗੁਰੂ ਵੱਲੋਂ ਐਸ. ਏ. ਐਸ. ਗਿਲਾਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 04.06.17 ਉੱਤੇ ਅਕਬਰ ਖਾਂਡੇ @ਅਯਾਜ਼ ਅਕਬਰ (-7)।
ਡੀ-19	ਪੱਤਰ ਨੰ. 22/ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ./ਸੀ. ਆਈ. ਵੀ./ਸੀ. ਆਰ./17/6547 ਮਿਤੀ 12.07.2017 ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਂ। ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਏ. ਆਈ. ਜੀ. (ਸੀ. ਆਈ. ਵੀ.), ਪੀ. ਐਚ. ਕਿਊ., ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਪੱਤਰ ਨੰ. ਆਰ. ਸੀ.-

	10/2017 ਐਨ. ਆਈ. ਏ. ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਕੇਸ ਆਰ. ਸੀ.-10/2017 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਡੀ-20	7 ਸੀ. ਡੀ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿਨੈ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪੱਤਰ ਨੰ. ਫੋਟੋ ਐਲਬਮ ਦੇ ਨਾਲ 22/ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ./ਸੀ. ਆਈ. ਵੀ./ਸੀ. ਆਰ./17/6547 ਮਿਤੀ 12.07.2017 ਪੀ. ਐੱਚ. ਕਿਊ., ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਤੋਂ।
ਡੀ-42	ਟੀ. ਵੀ. ਟੂਡੇ ਨੈੱਟਵਰਕ ਲਿਮਟਿਡ ਇੰਡੀਆ ਟੂਡੇ ਗਰੁੱਪ ਮੀਡੀਆਪਲੇਕਸ, ਐੱਫ. ਆਈ. ਐੱਲ. ਐੱਮ. ਸਿਟੀ, ਸੈਕਟਰ 16ਏ, ਨੋਇਡਾ ਤੋਂ ਸੀ. ਆਈ. ਓ., ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਇੰਡੀਆ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਕੱਚੀ ਫੁਟੇਜ ਦੀ ਸਹੀ, ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪੱਤਰ।
ਡੀ-43	ਪੱਤਰ ਨੰ. ਆਰ. ਸੀ.-10/2017 ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ./ਡੀ. ਐੱਲ. ਆਈ./7831 ਮਿਤੀ 14.06.2017 ਡੀ. ਜੀ., ਬੀ. ਐੱਸ. ਐੱਫ., ਲੋਧੀ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ, ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 2016 ਤੋਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-44	ਪੱਤਰ ਨੰ. ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਬੀ. ਐੱਸ. ਐੱਫ. (ਅਪਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ), ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ 26/ਕਿਲੋਮੀਟਰ/ਅਪਰੇਸ਼ਨਜ਼ (ਬੀ) ਡਬਲਿਊ/ਬੀ. ਐੱਸ. ਐੱਫ./ਐੱਨ. ਆਈ. ਡੀ. 1 ਮਿਤੀ 2/3 ਅਗਸਤ 2017 ਤੋਂ ਸੀ. ਆਈ. ਓ., ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਤੋਂ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ, ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 2016 ਤੋਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡੀ-63	ਨੋਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੋਡਾਫੋਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ 9796158864 ਅਤੇ 9811813796 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ., ਸੀ. ਏ. ਐੱਫ. ਅਤੇ 65 ਬੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪੱਤਰ।
ਡੀ-65	ਨੋਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਜੀਓ ਇਨਫੋਕਾਮ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 01.12.2017 ਦਾ ਪੱਤਰ। ਸੀ. ਆਈ. ਓ., ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ., ਸੀ. ਏ. ਐੱਫ. ਅਤੇ 65 ਬੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਭੇਜਣਾ। 7006046476, 7006208314 ਅਤੇ 7889521803.
ਡੀ-70	ਇੰਡੀਆ ਟੂਡੇ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟਿੰਗ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਡੀਓ-ਵੀਡੀਓ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਟ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਨਈਮ ਖਾਨ (ਏ-5)।
ਡੀ-71	ਇੰਡੀਆ ਟੂਡੇ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟਿੰਗ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਡੀਓ-ਵੀਡੀਓ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਟ ਦੋਸ਼ੀ ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ @ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ (ਏ-6) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।
ਡੀ-75	ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 22/ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.-III/ਸੀ. ਆਈ. ਵੀ./ਸੀ. ਆਰ./17/10275-76 ਮਿਤੀ 23.09.2017 ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਂ। ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਏ. ਆਈ. ਜੀ. (ਸੀ. ਆਈ. ਵੀ.), ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਪੀ. ਐੱਚ. ਕਿਊ., ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਨੇ ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਭੇਜੇ।
ਡੀ-127	ਪੱਤਰ ਨੰ. ਆਈ ਅਤੇ ਓ / ਆਈ.ਐੱਮ.ਐੱਸ /- ਐਕਟ /3/2015 ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ./10011 ਮਿਤੀ 03.08.2017 ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਂ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, (ਡਬਲਿਊ-196), ਏ. ਐੱਸ. ਪੀ., ਆਈ. ਐਂਡ ਓ., ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸੀ. ਆਈ. ਓ., ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.

ਡੀ-130	
ਡੀ-132	ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਮਿਤੀ 16.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰੋ। ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29)।
ਡੀ-132ਏ	ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29) 16.08.2017 ਉੱਤੇ।
ਡੀ-132ਬੀ	ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਡਾਇਰੀ ਸਿਰਲੇਖ ਅਰੁਣ (11) ਨੋਟਸ ਪੈਡ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29) 16.08.2017 ਉੱਤੇ।
ਡੀ-132ਸੀ	2009 ਦੀ ਇੱਕ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29) 16.08.2017 ਉੱਤੇ।
ਡੀ-132ਈ	2010 ਦੀ ਇੱਕ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29) 16.08.2017 ਉੱਤੇ।
ਡੀ-132ਐੱਫ	ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਫ੍ਰੈਂਕਫੋਰਡ (ਅਲਟਰਾਮਾਰਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29) 16.08.2017 ਉੱਤੇ।

ਡੀ-133	ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 16.08.2017 ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ। Bhatt@Mohd। ਅਕਬਰ (ਡਬਲਯੂ-29)।
ਡੀ-135	ਡਾ. ਪੀਰਜ਼ਾਦਾ ਕੈਸਰ ਹਬੀਬ ਹਕੀਮ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 16.08.2017 ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ।
ਡੀ-135ਏ	ਟ੍ਰਿਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਗਰੁੱਪ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਫਾਈਲ ਫੋਲਡਰ ਡਾ. ਪੀਰਜ਼ਾਦਾ ਕੈਸਰ ਹਬੀਬ ਹਕੀਮ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ 16.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-135ਬੀ	ਮੈਸਰਜ਼ ਥ੍ਰੀ ਸਟਾਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼ ਦੇ ਖਾਤਾ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਤਰੀ ਰੰਗ ਦਾ ਫਾਈਲ ਫੋਲਡਰ 2005-06 ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਡਾ. ਪੀਰਜ਼ਾਦਾ ਕੈਸਰ ਹਬੀਬ ਹਕੀਮ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ 16.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਡੀ-135ਸੀ	ਜੌਹਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਕੀ ਰੰਗ ਦਾ ਫੋਲਡਰ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਫਾਈਲ ਨੰ. 47/ਪੀ ਨੂੰ ਡਾ. ਪੀਰਜ਼ਾਦਾ ਕੈਸਰ ਹਬੀਬ ਹਕੀਮ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ 16.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਡੀ-137	ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਅਰਥਾਤ ਟਰੀਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 26.08.2017 ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ।

ਡੀ-137ਏ	ਟਰੀਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਨਕਦ ਕਿਤਾਬ। ਬਾਬਾ ਧਰਮ ਦਾਸ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਖਯਾਮ ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 2010-11 ਲਈ ਟ੍ਰਿਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ 26.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਡੀ-137ਬੀ	ਮੈਸਰਜ਼ ਯਾਸਿਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼, ਬਾਘਤ ਬਰਜ਼ੁੱਲਾ, ਸਨਤ ਨਗਰ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਬੁੱਕ 2010-11 ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਟ੍ਰਿਸਨ ਫਾਰਮਸ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ 26.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਡੀ-137ਬੀ	ਮੈਸਰਜ਼ ਯਾਸਿਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼, ਬਾਘਤ ਬਰਜ਼ੁੱਲਾ, ਸਨਤ ਨਗਰ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਬੁੱਕ 2010-11 ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਟ੍ਰਿਸਨ ਫਾਰਮਸ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ 26.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਡੀ-137ਸੀ	ਮੈਸਰਜ਼ ਯਾਸਿਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼, ਬਾਘਤ ਬਰਜ਼ੁੱਲਾ, ਸਨਤ ਨਗਰ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਬੁੱਕ 2010-11 ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਟ੍ਰਿਸਨ ਫਾਰਮਸ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ 26.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਡੀ-137ਬੀ	ਮੈਸਰਜ਼ ਯਾਸਿਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼, ਬਾਘਤ ਬਰਜ਼ੁੱਲਾ, ਸਨਤ ਨਗਰ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਬੁੱਕ 2010-11 ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਟ੍ਰਿਸਨ ਫਾਰਮਸ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ 26.08.2017 ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਡੀ-137ਸੀ	ਸਾਲ 2010-11 ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਥ੍ਰੀ ਵਾਈ, ਸਨਤ ਨਗਰ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਨਕਦ ਪੁਸਤਕ 26.08.2017 ਉੱਤੇ ਟਰਾਈਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡੀ-137ਡੀ	ਸਾਲ 2010-11 ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਿਰਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਨਕਦ ਪੁਸਤਕ 26.08.2017 ਉੱਤੇ ਟ੍ਰਿਸਨ ਫਾਰਮਸ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਡੀ-137ਐੱਫ	ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ 26.08.2017 ਉੱਤੇ ਟਰਾਈਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਡੀ-154	ਪੱਤਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰ. ਸੀ. ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ.-2017/ਡੀ-993/3953 ਮਿਤੀ ਸੀ. ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ., (ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ.), ਲੋਧੀ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਜ਼ਬਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਭੱਟ ਆਰ/ਓ ਤਾਰਾਹਾਮਾ।
ਡੀ-167	ਪੱਤਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰ. ਸੀ. ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ.-2017/ਡੀ-993/3953 ਮਿਤੀ ਸੀ. ਐੱਫ. ਐੱਸ. ਐੱਲ., (ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ.), ਲੋਧੀ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਜ਼ਬਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਭੱਟ ਆਰ/ਓ ਤਾਰਾਹਾਮਾ।
ਡੀ-168	ਦੋਸ਼ੀ ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ @ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ (ਏ-6) ਮਿਤੀ 31.07.2017 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਮੂਨਾ ਆਵਾਜ਼ ਲਈ ਮੈਮੋਰੰਡਮ।
ਡੀ-169	ਪੱਤਰ ਨੰ. I /33/2017 ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਮਿਤੀ 29.11.2017, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ., ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਕ੍ਰਿਪਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ।

ਡੀ-183	ਦੋਸ਼ੀ ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ @ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ (ਏ-6) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਅੰਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਨੋਟ ਨੰ. ਆਰ.ਸੀ -10/2017 ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ./ਡੀ. ਐੱਲ. ਆਈ./ਰਿਪੋਰਟਾਂ/1351 ਮਿਤੀ 10.12.2017 ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ।
ਡੀ-184	ਅੰਤਰ ਦਫ਼ਤਰ ਨੋਟ ਨੰ. ਆਰ.ਸੀ -10/2017 ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ./ਡੀ. ਐੱਲ. ਆਈ./ਰਿਪੋਰਟਾਂ/1351 ਮਿਤੀ 10.12.2017 ਰਾਹੀਂ ਸਰੋਤ ਮਾਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਰੋਧ ਕੈਲੰਡਰ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ।
ਡੀ-197	ਪੱਤਰ ਨੰ. /2017- ਓ.ਪੀ.ਐਸ (ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.) ਮਿਤੀ 25.07.2017 2 (ਅਪਰੇਸ਼ਨ/ਇੰਟ.), ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਫ. ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ, ਬ੍ਰਾਇਨ ਨਿਸ਼ਾਤ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ।
ਡੀ-204	ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੀਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ ਦਰਮਿਆਨ ਮਿਤੀ 07.11.2014 ਦੇ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।
ਡੀ-205	ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ (ਡਬਲਿਊ-28) ਨੂੰ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਟੀ. ਟੀ. ਟੀ. ਭੂਟੀਆ, ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ., ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 43 (ਐੱਫ) ਯੂ. ਏ. (ਪੀ.) ਐਕਟ ਮਿਤੀ <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ।
ਡੀ-206	ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ (ਡਬਲਯੂ-28) ਵੱਲੋਂ ਯੂ. ਏ. (ਪੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਐੱਫ) ਮਿਤੀ 30.11.2017 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ।

ਡੀ-207	ਯੂ. ਏ. (ਪੀ.) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 (ਐੱਫ.) ਮਿਤੀ 07.1.2017 ਨੂੰ ਸੀ. ਵੀ. ਓ., ਐੱਸ. ਬੀ. ਆਈ., ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਬੀ. ਆਈ. ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2 74 7240 19 ਨਵਲ ਕਿਸ ਹੋ ਰੇ ਕਾਪੂ ਆਰ (ਡਬਲਯੂ-28) ਤੋਂ ਐੱਮ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ ਯੋ ਤਿਰਾਦ ਇਤਯਾ, ਡੀ. ਸੀ.
ਡੀ-208	ਪੱਤਰ ਨੰ. ਜਨਰਲ/20 17-1 8/46 d 18.11 ਉੱਤੇ। 2 01 7 ਐੱਮ ਐੱਸ ਐੱਸ ਤੋਂ। ਜਨਰਲ ਮੈਨ ਐਜਰ, ਐੱਸ. ਬੀ. । ਐੱਨ. ਆਰ. ਆਈ. ਬੀ. ਨੇ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ ਓਰ ਕਾਪੂ ਆਰ (ਡਬਲਿਊ-2 8) ਦੇ ਸੀ. ਐੱਚ., ਜਾਲੰਦ ਹਰ, ਪੀ. ਉਨਜ ਅਬ ਫਾਰਵਰਡਿਨ ਜੀ. ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੋ. ਪੀ. ਆਈ. ਐੱਸ. ਦੇ ਸੀ. ਐੱਚ., ਜਲੰਦ ਹਰ, ਪੀ. ਉਨਜ ਅਬ ਫਾਰਵਰਡਿਨ ਜੀ. ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੋ. ਪੀ. ਆਈ. ਐੱਸ. ਦੇ ਸੀ. ਐੱਚ. ਐੱਚ., ਜਲੰਦ ਹਰ, ਪੀ. ਉਨਜ ਅਬ ਫਾਰਵਰਡਿਨ ਜੀ. ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੋ. ਪੀ. ਆਈ. ਐੱਸ. ਦੇ ਸੀ.
ਡੀ-211	ਪੱਤਰ ਨੰ. ਐੱਫ. ਨੰ. ਆਈ. ਟੀ. ਓ/ਡਬਲਯੂ-3 (4) ਇੱਕ ਟੀ. ਜੀ./2 01 7-18/35 40 ਮਿਤੀ 20.1 0.201 7/11.12। 2 017 ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਨੰਤਨਾਗ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕੂ ਸੇਦ ਜ਼ਾਹੋ ਜਾਂ ਆਹ ਮੱਦ ਸਾਹ ਵਟਾਲੀ (ਏ-10) ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਡੀ-212	ਪ੍ਰੋ ਡੂ ਕਸ਼ਨ ਕਮ ਰਿਸੀਪ ਟੀ ਮੈਮੋ ਮਿਤੀ 17.11. 2 01 7 ਨਵਲ ਕੀ ਸ਼ੋਅ ਰੇ ਕਪੂਰ (ਡਬਲਯੂ-28) ਅਲੋਨ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਡੂ ਮੈਨ ਪ੍ਰੋ ਡੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
ਡੀ-220	ਪ੍ਰੋ ਡੂ ਕਸ਼ਨ ਕਮ ਆਰ ਈਸੀਪੀ ਟੀ ਐੱਮ. ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ. ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਡੂ ਕਿਊਮੈਨ ਦੇ ਨਾਲ।
ਡੀ-222	ਐੱਸ. ਕੇ. ਤਿਆਗੀ, ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਨੇ ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਆਈ. ਈ. ਏ. ਏ. ਦੇ ਜੀ. ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 6,5 ਬੀ 'ਤੇ ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਸਈਦ ਅਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਡੀ-224	ਪੱਤਰ ਨੰ. ਐੱਫ. ਨਹੀਂ। ਟੀ-3/1/ਐੱਫ. ਈ./ਐੱਸ. ਆਰ. ਜ਼ੋ./2 01 3 ਮਿਤੀ 12.12. 1 7 ਐੱਮ ਤੋਂ ਐੱਸ. ਸ਼ਰਦ ਕਮ ਆਰ, (ਡਬਲਿਊ-1) ਅਸਿਸ ਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋ ਆਰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ, ਦੁਰਾਨੀ ਹਾਉ ਸੇ ਆਰ ਅਜਬਾਗ ਐਚ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦਾ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦਾ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦਾ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ। ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐੱਸ. ਪੀ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. (ਡਬਲਿਊ-29) ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਾਹੋ ਜਾਂ ਅਹਿਮਦ ਸ. ਹਾਹ ਡਬਲਿਊ. ਅਟਾਲੀ (ਏ-1 0) ਅਤੇ ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਐਕਟ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।
ਡੀ-248	ਪੱਤਰ ਨੰ. ਆਰ. ਸੀ.-10/201 7/ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ./ਡੀ. ਐੱਲ. ਆਈ./35 4 ਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨ 11.01 ਉੱਤੇ। 2 01 8 ਐੱਸ. ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਕਟਰ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. (ਡਬਲਿਊ-09) ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁ ਮਾਰ ਨੇ ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਲ ਲੀ ਨਾਕਾਗ ਈ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ 'ਤੇ ਹਿੱਟ ਰੈਪੋ ਆਰ. ਟੀ. ਅਤੇ ਰੈਪੋ ਆਰ. ਟੀ. ਆਈ. ਬੀ. ਨੇ 65-ਬੀ. ਸੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਆਈ. ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਪ੍ਰੈਜ਼ੈਂਟੇਟਿਵ ਈ' ਤੇ ਹੁਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ।
ਡੀ-252	ਨੰ. ਆਰ. ਸੀ.-10/2017/ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ./ਡੀ. ਐੱਲ. ਆਈ./64 6 ਮਿਤੀ 15.2018 ਨੂੰ ਐੱਸ. ਆਈ. ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. (ਡਬਲਿਊ.-220) ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਡੀ-256	ਪੱਤਰ ਨੰ. ਆਰ. ਸੀ.-1 0/2 01 7/ਐਨ. ਆਈ. ਏ./ਡੀ. ਐਲ. ਆਈ./57 06 ਮਿਤੀ 26.12। 2 01 7 ਸੀ. ਆਈ. ਓ. ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੇ ਜੀ. ਐੱਮ. (ਸੀ. ਐੱਮ.), ਕੋਈ ਦਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਬੀ. ਐੱਸ. ਐੱਨ. ਐੱਲ., ਚੌਥੀ ਫਲੋਰ, ਟੈਲੀਪ ਹੋ ਨੇ ਐਕਸ ਚਾਨ ਗੇ, ਤ੍ਰਿਕੁਤਾ ਨਗਰ, ਆਰ. ਬੀ. ਆਈ. ਜੇ. ਅੰਮੂ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ., ਸੀ. ਏ. ਐੱਫ. ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਐੱਮ. ਓ. ਬੀ. ਆਈ. ਐੱਲ. ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਐੱਮ. ਦੇ 6,5 ਸੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਡੀ-257	ਬੀ. ਐੱਸ. ਐੱਨ. ਐੱਲ., ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ., ਸੀ. ਏ. ਐੱਫ. ਐੱਨ. ਡੀ. ਐੱਫ. ਓ. ਆਰ. ਐੱਮ. 65 ਬੀ. ਆਫ ਐੱਮ. ਓਬੀਲ ਐੱਨ. ਐੱਮ. ਬੀ. ਆਰ. 9419011561,9419504376,9419075468,9419574999,9419006355, (ਬੀ. ਐੱਸ. ਐੱਨ. ਐੱਲ. ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ) ਦੀਆਂ ਸਹਿ-ਪਾਈਆਂ (ਬੀ. ਐੱਸ. ਐੱਨ. ਐੱਲ.
ਡੀ-259	ਏਅਰਟੈੱਲ ਐੱਲ. ਟੀ. ਡੀ. ਦੇ ਨੋਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਪੱਤਰ। ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ., ਸੀ. ਏ. ਐੱਫ. ਓ. ਐੱਫ. ਮੋਬਿਲ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਯੂ. ਐੱਮ. ਬੀ. 9 5960 70 530,99 06 5195 95,84 94 0714 70 ਅਤੇ 8491 00 15 ਐਲੋ ਐੱਨ. ਜੀ. ਵੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਯੂ/ਐੱਸ. 6 5 ਬੀ. ਓ. ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡਨ ਸੀ. ਈ. ਐਕਟ।

(ਇਟੈਲਿਕਸ ਅਤੇ ਬੋਲਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

21. ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉੱਘੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਡੀ-132, ਡੀ-132 (ਏ)/23, ਡੀ-3,6, ਡੀ-3ਜੀ/20, ਡੀ-3ਐੱਚ/28, ਡੀ-3ਜੇ ਤੋਂ ਡੀ-3ਜੇ/5, ਡੀ-9ਬੀ, ਡੀ-9ਸੀ, ਡੀ-154 ਅਤੇ ਡੀ-185/10 ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29) ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 2017 ਅਤੇ 23 ਨਵੰਬਰ, 2017 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ("ਚਾਰਲੀ", "ਰੋਮੀਓ", "ਅਲਫ਼ਾ", "ਗਾਮਾ", "ਪਾਈ", "ਪੋਟਰ", "ਹੈਰੀ" ਅਤੇ "ਐਕਸਐਕਸਐਕਸ") ਦੇ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵੱਲ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ 11 ਜਨਵਰੀ, 2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ

ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਥਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ, ਧਾਰਾ 43ਡੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇ। ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਿਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ 11 ਜਨਵਰੀ, 2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

22. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 173 ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ 164, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।

23. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਥਿਤ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀ

ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 463 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਮਚੰਦਰ ਕੇਸ਼ਵ ਅਡਕੇ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਕੇਸ। ਬਨਾਮ. ਗੋਵਿੰਦ ਜੋਤੀ ਚਾਵਰੇ ਅਤੇ ਓਰਸ। 18, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

24. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਣ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ/ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ (ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ) ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦਾ ਸਬੰਧ ਏ-3, ਏ-4, ਏ-5 ਅਤੇ ਏ-6 ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਅਤੇ ਏ-3 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਚਾਰਟ ਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਟ ਬੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਫੋਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਬਾਰੰਬਾਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

25. ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਪੈਰਾ 17.10 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

“17.10 ਸੰਖੇਪ:

ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ: -

1. ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਅਤੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ, ਓ. ਜੀ. ਡਬਲਯੂ. ਅਤੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਵਿਦਰੋਹ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

2. ਵੱਖਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ, ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਫੰਡ ਸਿੱਧੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

3. ਹੁਰੀਅਤ ਦਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਨੈਕਟਰ/ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਆਈ. ਐਸ. ਆਈ. ਦੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸੈੱਲ, ਸੰਯੁਕਤ ਜੇਹਾਦ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਜਮਾਤ-ਉਦ-ਦਾਵਾ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

4. ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ ਦੇ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ।

5. ਜ਼ਕਾਤ ਅਤੇ ਬੈਤੂਲ ਮਾਲ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਦਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

6. ਹੁਰੀਅਤ ਆਗੂ ਆਪਣੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਹੈਂਡਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰ, ਬਲਾਕ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਡਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨੈੱਟਵਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

7. ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਗਮਾਂ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

8. ਹੁਰੀਅਤ ਆਗੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਖਮੀ/ਮਾਰੇ ਗਏ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ/ਏਜੰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

9. ਸਰਗਰਮ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

10. ਹੁਰੀਅਤ ਆਗੂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਸ਼ਹੀਦ' ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ 'ਬਹਾਦਰੀ' ਵਜੋਂ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਅਖੌਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ।

11. ਇਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੁਰੀਅਤ ਆਗੂ, ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ/ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਸਦ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ”

26. ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

“18. ਚਾਰਜਃ

18.1 ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵ ਹੁਰੀਅਤ ਆਗੂ, ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੇਠ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਟੀਚੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਭਾਵ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜ ਕੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ.

18.2 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਲਾਸ਼ੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ, ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਖਾਲੀ ਲੈਟਰਹੈੱਡ, ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਸਈਦ ਉਰਫ਼ ਬੁਰਹਾਨ ਵਾਨੀ, ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਸਈਦ ਅਤੇ ਆਸੀਆ ਅੰਦਰਾਬੀ ਦਰਮਿਆਨ ਗੱਲਬਾਤ, ਸਮਰਥਨ ਵਧਾਇਆ ਏ

ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਸਈਦ ਅਤੇ ਸਈਦ ਸਲਾਹੁਦੀਨ ਵੱਲੋਂ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੈਲੰਡਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਰੀਅਤ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਤੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਕਾਡਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨੈੱਟਵਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਭਵ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਫੰਡ ਜੁਟਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਫੰਡ ਹਵਾਲਾਤ ਰਾਹੀਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰਿਯਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ. ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਦਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਕਾਤ ਅਤੇ ਬੈਤੁਲਮਾਲ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਐੱਲ. ਓ. ਸੀ. ਬਾਰਟਰ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰ-ਇਨਵੌਇਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੈਸ਼-ਡੀਲਿੰਗ ਵਰਗੀਆਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਫੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਫੰਡ ਦੇਣ, ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ।

18.3 ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਏਜੰਸੀਆਂ, ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਈਮੇਲ ਖਾਤਿਆਂ, ਵਟਸਐਪ, ਫੇਸਬੁੱਕ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਾਂ ਅਤੇ ਵੈਬਸਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਵਾਲਾ ਨਾਲੀ, ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਠਜੋੜ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

18.4 ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1957, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜ ਕੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

18.5 ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਲਸ਼ਕਰ-ਏ-ਤੋਇਬਾ ਅਤੇ ਐਚਐਮ ਦੇ ਕਾਡਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨੈੱਟਵਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। , ਆਲ ਪਾਰਟੀਜ਼ ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ

18.6 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਉਪਕਰਣਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅੰਕੜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-3 ਤੋਂ ਏ-12 ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜੋ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਹਿੰਸਕ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਹੜ੍ਹਤਾਲਾਂ, ਬੰਦ, ਹੜ੍ਹਤਾਲਾਂ, ਜਲੂਸਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਣਨੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹਤਾਲਾਂ ਕਰਨ, ਪ੍ਰੈੱਸ ਰੀਲੀਜ਼ਾਂ, ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਇਮਾਮਾਂ ਅਤੇ ਮਸਜਿਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਏ-4 ਤੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੈਲੰਡਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਭਾਰੀ ਜਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

18.7 ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਦਾ ਏ-3 ਨਾਲ ਏ-12 ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਈ-ਮੇਲ, ਐੱਸ. ਐੱਮ. ਐੱਸ., ਵਟਸਐਪ, ਵੀਡੀਓ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਵੱਖਵਾਦੀ ਆਗੂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰਥਨ

ਅਤੇ ਦਾਨ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਰੋਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜਨ ਲਈ ਉਕਸਾ ਰਹੇ ਹਨ।

18.8 ਵੱਖਵਾਦੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਆਗੂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ' ਏ 'ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵੱਖਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ। ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ, ਬਲਾਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਡਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਨੈੱਟਵਰਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਾ, ਵਪਾਰੀਆਂ, ਸੇਬ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤੋਂ ਦਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਵਪਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸਾ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਵਾਲਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਅਤੇ ਕੈਸ਼ ਕੋਰੀਅਰ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਏ-10 ਵਰਗੇ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਯੂ. ਏ. ਈ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਹੁਰੀਅਤ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਫੰਡ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਹਿੰਸਕ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ, ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ, ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਹੋਰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਫੰਡ ਜੁਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਫੰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

18.9 ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ-1 ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅੱਤਵਾਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਲਸ਼ਕਰ-ਏ-ਤੋਇਬਾ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਏ-2 ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸੰਗਠਨ ਹਿਜ਼ਬ-ਉਲ-ਮੁਜਾਹਿਦੀਨ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ। ਏ-3, ਏ-4, ਏ-5, ਏ-6, ਏ-8, ਏ-9 ਸਾਬਕਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਏ-10 ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਵਾਲਾ ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਫਾਇਨੈਂਸਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਭੈਣ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

18.10 ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ. ਲਿੰਕੇਜ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-3 ਤੋਂ ਏ-10 ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਹੋਰ ਵੱਖਵਾਦੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੀਟਿੰਗ ਹੈ।

18.11 ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਲੜੀਵਾਰ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘਟਨਾਵਾਂ. ਇਹ ਯੂ. ਏ. (ਪੀ) ਐਕਟ-1967 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਿਰੋਹ ਨੇ ਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ।

18.12 ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਜੀਟਲ ਮੀਡੀਆ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਏਜੰਸੀਆਂ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਾਡਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨੈੱਟਵਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਡੀਲਰਾਂ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਦਾਨ ਰਾਹੀਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰਾਹੀਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਕੇ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਲ. ਓ. ਸੀ. ਵਪਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਚਾਰਟਰ ਰਾਹੀਂ ਸੰਗਠਿਤ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਵਿਰੋਧ ਕੈਲੰਡਰ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ

ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਰਾਜਕਤਾ, ਦਹਿਸ਼ਤ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਡਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜਨਾ ਹੈ।

18.13 ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨਃ -

ਇਲਜ਼ਾਮ ਐਡ	ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ	ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ
ਏ-1	ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਸਈਦ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,38,39 ਅਤੇ 40।
ਏ-2	ਮੁਹੰਮਦ. ਯੂਸਫ਼ ਸ਼ਾਹ @ਸਈਦ ਸਲਾਹੂਦੀਨ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,38,39 ਅਤੇ 40।
ਏ-3	ਆਫ਼ਤਾਬ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ @ਆਫ਼ਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,39 ਅਤੇ 40।

ਏ-4	ਅਲਤਾਫ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ @ਫੰਤੂਸ਼	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,39 ਅਤੇ 40।
ਏ-5	ਨਈਮ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,39 ਅਤੇ 40।
ਏ-6	ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ @ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,39 ਅਤੇ 40।
ਏ-7	ਐੱਮ. ਅਕਬਰ ਖਾਂਡੇ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,39 ਅਤੇ 40।
ਏ-8	ਰਾਜਾ ਮਹਿਰਾਜੂਦੀਨ ਕਲਵਾਲ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,39 ਅਤੇ 40।

ਏ-9	ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਭੱਟ @ਪੀ ਈਅਰ ਸੈਫੁੱਲਾ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,39 ਅਤੇ 40।
ਏ-10	ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,39 ਅਤੇ 40।
ਏ-11	ਕਾਮਰਾਨ ਯੂਸਫ਼	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121 ਅਤੇ 121ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,18 ਅਤੇ 20।
ਏ-12	ਜਾਵੇਦ ਅਹਿਮਦ ਭੱਟ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 121 ਅਤੇ 121ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,18 ਅਤੇ 20।

18.14 ਯੂ. ਏ. (ਪੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,38,39 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 121,121ਏ ਅਤੇ 124ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 196 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੂ. ਏ. (ਪੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 (1) (i) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 16 ਜਨਵਰੀ, 2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 16 ਜਨਵਰੀ, 2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੰ.11011/26/2017/IS-IV ਰਾਹੀਂ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

18.15 ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ, 121,121 ਏ ਅਤੇ 124 ਏ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13,16,17,18,20,38,39 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-1 ਤੋਂ ਏ-12 (ਪੈਰਾ <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। "

(ਇਟੈਲਿਕਸ ਅਤੇ ਬੋਲਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

27. ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13,16,18,20,38,39 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43ਡੀ (5) ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1967 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 16,17,18,20,38,39 ਅਤੇ 40। ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਅਤੇ 40 ਚੈਪਟਰ VI ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਚੈਪਟਰ IV ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਬਜੈਕਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ।

28. ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29) ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ ਹੈ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁਨਸ਼ੀ/ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਸਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ) ਹਰੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ

ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2015/2016 ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ

ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ (ਡਬਲਿਊ-29) ਦਾ ਬਿਆਨ 30 ਅਗਸਤ, 2017 ਅਤੇ 1 ਨਵੰਬਰ, 2017 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਕਥਿਤ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਡਾਇਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਰਕਮ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਕਦ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਖੁਦ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ ਅਤੇ 2015 ਅਤੇ 2016 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਵੰਡੀ ਗਈ ਨਕਦ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-3 ਤੋਂ ਏ-10 ਆਲ ਪਾਰਟੀਜ਼ ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਫਰੰਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਤੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਅਤੇ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਚਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ/ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਫੰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

“ 17.6 ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾਃ ਜੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਆਕਸੀਜਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਤਵਾਦ ਦਾ ਵਿੱਤ ਪੋਸ਼ਣ ਇਸ ਦਾ ਜੀਵਨ-ਖੂਨ ਹੈ। ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਵਿੱਤ ਭਰਤੀ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਕੈਂਪਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ

ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨ ਲਾਗਤ, ਭੂਮੀਗਤ ਨੈੱਟਵਰਕ ਚਲਾਉਣ, ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ, ਸਕੂਲ ਸਾੜ੍ਹਨ, ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਮਲਿਆਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਲਈ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ, ਮਾਰੇ ਗਏ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਭੁਗਤਾਨ, ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਫੰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕ ਆਬਾਦੀ ਲਈ ਰਾਹਤ ਉਪਾਅ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖਵਾਦੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

17.6. 1 ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਫੰਡਿੰਗ (i) ਹੁਰੀਅਤ ਆਗੂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵੀ। ਇਹ. ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭੱਟ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ ਨੇ ਹਵਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੰਚਾਲਕ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਨਾਲ ਕੈਸ਼ੀਅਰ-ਕਮ-ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-1 ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਸਈਦ (ਜਮਾਤ-ਉਦ-ਦਾਵਾ ਦਾ ਮੁਖੀ) ਤੋਂ, ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਤੋਂ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਬਈ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਉਹੀ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ, ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਨੇ ਖੁਦ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਰੀਅਤ ਆਗੂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਉਸ ਦੀ ਨਮੂਨਾ ਲਿਖਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

(ii) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵੱਖਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਇੰਡੀਆ ਟੂਡੇ ਟੀ. ਵੀ. ਨਿਊਜ਼ ਚੈਨਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਡੀਓ/ਵੀਡੀਓ ਦੇ ਗੈਰ-ਸੰਪਾਦਿਤ

ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-5 ਨਈਮ ਖਾਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਦੀ ਦੇ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਹਿਜ਼ਬੁਲ ਮੁਜਾਹਿਦੀਨ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਬੁਰਹਾਨ ਵਾਨੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਭਗ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਸਾਊਦੀ ਅਰਬ/ਦੁਬਈ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਬਾਲੀਮਾਰਨ/ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ) ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਫੰਡਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਸ. ਗਿਲਾਨੀ (ਚੇਅਰਮੈਨ, ਏ. ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ.-ਜੀ), ਮੀਰਵਾਇਜ਼ ਉਮਰ ਫਾਰੂਕ (ਏ. ਪੀ. ਐੱਚ. ਸੀ.-ਐੱਮ) ਅਤੇ ਯਾਸੀਨ ਮਲਿਕ (ਜੇ. ਕੇ. ਐੱਲ. ਐੱਫ.) ਨੂੰ ਏ. ਪਾਕਿਸਤਾਨ। ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਈਮ ਖਾਨ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਸਈਦ ਨੇ ਬੁਰਹਾਨ ਵਾਨੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਏਪੀਐੱਚਸੀ-ਜੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਸ. ਗਿਲਾਨੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਜੇ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਟਿੰਗ ਦੇ ਆਡੀਓ/ਵੀਡੀਓ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-6 ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੰਡ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੰਦ ਕਰਨ, ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਜਲੂਸਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਾਡਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਨਈਮ ਖਾਨ ਅਤੇ ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ @ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ. ਐਫ. ਐਸ. ਐਲ.
ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੈਚ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(iv) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਗਮਾਂ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਫੰਡ ਏ. ਪੀ. ਐਚ. ਸੀ. ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਕੱਤਰ ਪੱਧਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਹੁਰੀਅਤ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਫੰਡ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਰੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਗਠਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਏ-6 ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ ਬਿੱਟਾ ਕਰਾਟੇ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ -

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਿਵਸ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਲਮਾਨ ਬਸ਼ੀਰ

ਸ੍ਰੀ ਫਾਰੂਕ ਅਹਿਮਦ ਡਾਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ

ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਵਿੱਚ

ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, 22 ਮਾਰਚ 2013 ਨੂੰ 1930 ਤੋਂ 2100 ਵਜੇ ਤੱਕ।

ਸਥਾਨਃ

ਜੀ, ਸ਼ਾਂਤੀਪਥ, ਤੇਲ।

ਚਾਣਕਿਆਪੁਰੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਕੱਪੜੇਃ ਰਾਸ਼ਟਰੀ/ਲਾਊਂਜ ਸੂਟ/ਯੂਨੀਫਾਰਮ ਈ-ਮੇਲਃ

ਆਰ.ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ 2/50-

011-24121819

ਫੈਕਸ 011-26872339

(ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਾਰਡ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਓ)

ਜਾਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-4 ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਸੀ।

17.6.2 ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਤੋਂ ਫੰਡਿੰਗਃ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ/ਪੀ. ਓ. ਕੇ. ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭੱਟ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੈਸ਼ੀਅਰ-ਕਮ-ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-1 ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਸਈਦ, ਜਮਾਤ-ਉਦ-ਦਾਵਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਲਸ਼ਕਰ-ਏ-ਤੋਇਬਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

17.6. 3 ਸਥਾਨਕ ਦਾਨ/ਜ਼ਕਾਤ/ਬੈਤੁਲਮਲਃ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਰੀਅਤ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਡਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਬਲਾਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਆਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਦਾਨ ਰਾਹੀਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਏ ਰਸੀਦ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਤੋਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਤਹਿਰੀਕ-ਏ-ਹੁਰੀਅਤ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਕੁਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਰੀਅਤ ਦੀ ਵੱਖਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਕੁਨ ਪੈਦਲ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਦ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਤਾਲ ਸਫਲ ਹੋਣ। ਉਹ ਜਲੂਸਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਜਾਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੈਤੁਲਮਲ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ 5 ਤੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੇਬ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਜੋ ਹੁਰੀਅਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਤਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ੀ ਏ-4 ਅਲਤਾਫ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਫੰਤੂਸ਼ ਤੋਂ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੇਨਾਮੀ ਰਸੀਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-8 ਮਹਿਰਾਜੂਦੀਨ ਕਲਵਾਲ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਅਤੇ ਗੰਦਰਬਲ ਲਈ ਤਹਿਰੀਕ-ਏ-ਹੁਰੀਅਤ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਸਨ।

ਹੁਰੀਅਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਭਾਵ. ਹਰੀਯਾਤ ਕਾਨਫਰੰਸ। ਵਿੱਚ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਸ. ਗਿਲਾਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ "ਮਦਦ ਕਰੋ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨੂੰ ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਰੀਅਤ ਦਾਨ ਰਾਹੀਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਖਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

17.6. ਐੱਲਓਸੀ ਵਪਾਰਃਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦੀ ਆਗੂ ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ ਰਾਹੀਂ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਲ. ਓ. ਸੀ. ਬਾਰਟਰ ਵਪਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਅੰਡਰ-ਇਨਵੌਇਸਿੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਵਪਾਰ। ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ/ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਸ੍ਰੀਨਗਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਵਾਲਾ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਫੰਡ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਘੱਟ ਭਾਰ, ਘੱਟ ਚਲਾਨ, ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ

ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਪਾਸੇ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਸਰਪਲੱਸ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਕਈ ਰਸਮੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਚੈਨਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਕਦ ਕੋਰੀਅਰ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਡੀਲਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ ਪਾਰ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰ ਹਨ ਜੋ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਿਜ਼ਬੁਲ ਮੁਜਾਹਿਦੀਨ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਸਾਬਕਾ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰੌਕਸੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਲਈ ਐੱਲ. ਓ. ਸੀ. ਵਪਾਰ ਮਾਰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲ ਰੇਖਾ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

17.6. 5 ਹਵਾਲਾਃ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਚੈਨਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵੱਖਵਾਦੀ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤੱਟਵਰਤੀ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਅਤੇ ਨਾਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(i) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੰਚਾਲਕ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੈਸ਼ੀਅਰ-ਕਮ-ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ। ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੋਗਦਾਨ ਬਾਰੇ ਭੱਟ ਪਾਸਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹੁਰੀਅਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜਨ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਚੈਨਲ ਸੀ।

(2) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਈ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਕੋਲ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ

ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐੱਨ. ਆਰ. ਈ. ਏ./ਸੀ. ਨੰ.025204020000050 5 ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 2011 ਤੋਂ 2013 ਤੱਕ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ Rs.93,87,639.31 ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(3) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ ਆਮਦਨ' ਤਹਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਨ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟਰੀਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ। ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 2011 ਤੋਂ 2016 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। 2011 ਤੋਂ 2013 ਤੱਕ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਏ/ਸੀ <ਆਈਡੀ1 ਵਿੱਚ Rs.93,87,639.31 ਦੀ ਰਕਮ ਆਈ ਸੀ। ਆਚਾਰੀਆ ਸ਼੍ਰੀ ਚੰਦਰ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ (ਏ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਓ. ਐੱਮ.), ਜੰਮੂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨੰ.12130401000002 29 ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐੱਨ. ਈ. ਐੱਫ. ਟੀ. ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। , ਯਾਵਰ ਜ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ। ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਬੈਂਕ ਏ/ਸੀ ਨੰ. 4508 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਦੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ.60 ਲੱਖ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਏ/ਸੀ ਓਟੀਐਨ-10162. ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੈਸੇ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ।

(iv) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ 07.11.2014 ਉੱਤੇ ਓਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ ਸੀ।

ਪੀ. ਓ. ਬਾਕਸ-8669, ਅਮਨ, ਯੂ. ਏ. ਈ. ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਪੂਰ ਨੇ ਟ੍ਰਿਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਸੋਜ਼ਿਥ ਗੋਰੀਪੋਰਾ ਨਾਗਬਲ, ਬਡਗਾਮ ਵਿੱਚ 20 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਵਜੋਂ 6 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ 40 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ (ਆਈ. ਡੀ. 1) ਨੂੰ 40 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੀਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ ਨੇ ਕੁੱਲ

ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਭੇਜੀ। 2013 ਅਤੇ 2016 ਦਰਮਿਆਨ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਨੂੰ 22 ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

(v) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੀਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। (2011-12 ਤੋਂ 2016-17)। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਪੂਰ ਨੇ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਨੂੰ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ' ਤੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(vi) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਰਮਾਂ ਦੀ ਆਡਿਟ ਕੀਤੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮੈਸਰਜ਼ ਟਰੀਸਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ (2013-14 ਅਤੇ 2015-16), ਟਰੀਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ। (2013-14 ਅਤੇ 2015-16), ਮੈਸਰਜ਼ 3 (2012-13,2013-14 ਅਤੇ 2015-16) ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਯਾਸਿਰ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼ (2013-14 ਅਤੇ 2015-16) ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇਖੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਜ਼ਕਿਡ ਦਫ਼ਤਰ, ਸ੍ਰੀਨਗਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਸਟ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਮੁਸਤਾਕ ਮੀਰ ਅਤੇ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਸ਼ਬੀਰ ਮੀਰ ਦੁਆਰਾ ਈਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿਖਾਏ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੈਸੇ ਭਾਰਤ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(vii) ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2010-11 ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਫਰਮ। , ਟਰੀਸਨ ਫਾਰਮਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਰਵਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਯਾਸਿਰ ਗੱਫ਼ਰ ਸ਼ਾਹ, ਯਾਵਰ ਜ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਯਾਮੀਨ ਜ਼ਹੂਰ ਤੋਂ ਨਕਦ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 532/- ਰੁਪਏ ਦਾ

ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ 353/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ।

(viii) ਦੋਸ਼ੀ ਏ-10 ਜ਼ਹੂਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵਟਾਲੀ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਏ. ਆਈ. ਸ਼ਫੀ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤਾਰਿਕ ਸ਼ਫੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਨੇੜ੍ਹਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਹੂਰ ਵਟਾਲੀ ਦੇ ਕੈਸ਼ੀਅਰ-ਕਮ-ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਰਿਕ ਸ਼ਫੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। , ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ। ”

(ਇਟੈਲਿਕਸ ਅਤੇ ਬੋਲਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

29. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਡਾਇਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 3 ਜੂਨ, 2017 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-3,6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਸੌਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀ-3ਜੀ/20 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਮੋ ਡੀ-3 ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੰਪਰਕ ਡਾਇਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ "ਤਾਰਿਕ ਸ਼ਫੀ 0092425765022.26A" ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ)/23 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੋਡ "0092" ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੈਮੋ ਡੀ-3 ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਪਰਕ ਡਾਇਰੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡੀ-3 ਐਚ/28 ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਤਾਰਿਕ ਸ਼ਫੀ 00923008459775/0092425765022"। ਡੀ-3ਜੇ ਤੋਂ ਡੀ-3ਜੇ/5 ਤੱਕ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ

ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਪੀਐਸਏ, 1978 ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-9ਬੀ ਅਤੇ ਡੀ-9ਸੀ ਵੀ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਆਫਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ (ਏ-3) ਦੀਆਂ ਏਕੇ-47 ਫੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਹੋਰ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਸਵੀਰਾਂ 3 ਜੂਨ, 2017 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਸਾਬਕਾ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਕਥਿਤ ਸਾਬਕਾ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਆਫ਼ਤਾਬ ਹਿਲਾਲੀ ਸ਼ਾਹ @ਸ਼ਾਹਿਦ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ (ਏ-3) ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਤਰ-ਲਿੰਕੇਜ ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਹੈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-185/10 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਈਮ ਖਾਨ (ਏ-5) ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪਰਕ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਰੀਅਤ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਦਸਿਰ ਚੀਮਾ ਪਾਕ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਕੱਤਰ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ)/23 ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਗਵਾਹਾਂ (ਡਬਲਯੂ. ਐੱਸ.-1,28,29,38,39,43,44,48 ਅਤੇ 52) ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ-ਪਹਿਲਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ/ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ

ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

30. ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ), ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ "ਡਿਸਚਾਰਜ" ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਉੱਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਥਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਡੀ (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਾੜ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ' ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਂਡ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਐਨ' ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ "ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ" ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ।

31. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਧਾਰਾ 43ਡੀ (5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੋਝ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਕੇ. ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

32. ਹਿਤੇਂਦਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। “ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਰਥਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈਃ (1) ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਦੋਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਾਡਾ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? (2) ਕੀ 1993 ਦੀ ਸੋਧ, ਧਾਰਾ 20 (4) (ਬੀ) ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਅਤੇ 20 (4) (ਬੀ. ਬੀ.) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋੜ ਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਕੀ ਇਹ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਅਤੇ (3) ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (4) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 (8) ਦਾ ਅਸਲ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 20 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 (4) ਦੇ ਖੰਡ (ਬੀਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਨ ਕੀ ਧਾਰਾ 20 (8) ਟਾਡਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੜ੍ਹੀਵਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

“13. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਟਾਡਾ ਦੇ ਉਸੇ (ਐਸ. ਆਈ. ਸੀ.) ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟਾਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹਨ।

14. ਇਹ ਐਕਟ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਐਕਟ ਹਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਇਹ ਐਕਟ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ (ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਹੋਣ) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 260 (1) ਜਾਂ 262 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਦਰੋਹ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਧੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਲਗਾਉਣ। ਐਕਟ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਔਖਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਜਿੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ

ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਲੱਭੇ ਬਿਨਾਂ, ਟਾਡਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਵੇਸ਼ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਡਾਕਘਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਅੱਤਵਾਦੀ' ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਾਏ, ਕਿ 'ਅੱਤਵਾਦੀ' ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪੱਕੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂਃ

“22. .... ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 20 (4) ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (8) ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (8) ਅਤੇ (9) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

‘(8) ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਂਡ' ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ -

(ਏ) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ

(ਅ) ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ।

(9) ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਕੋਡ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਨ। ’ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਸਾਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਹਰੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਧਾਰਾ 20 (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੰਡ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਨ। ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 20 (8) ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 (9) ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕੇਸ 19 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (8)

ਅਤੇ (9) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਉਸਮਾਨਭਾਈ ਕੇਸ 20 ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾਃ (ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਪੀ. 704, ਪੈਰਾ 344)

‘ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (7) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (8) ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 20 (9) ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 (8) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ 'ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ' ਹਨ।

ਕੋਡ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਵਾਂ '। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 437 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ' ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (8) ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾਃ (ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਪੀ. 704, ਪੈਰਾ 345) 'ਧਾਰਾ 20 (8)' ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ, ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਬੇਸ਼ਕ ਇਹ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (4) ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (8) ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਹੁਣ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਭਾਵ. ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (4) ਅਤੇ 20 (8) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ”

33. ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। 34. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਸ ਰਾਏ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੀ. ਸੀ. ਸ਼ੁਕਲਾ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਥਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਲੇਖਾ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਖੋਡੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐਸ. ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ। ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਰਸ. 21, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਕਥਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਭੱਟ (ਡਬਲਯੂ-29) ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡੀ-132 (ਏ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਖੁਦ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.10) ਤੋਂ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

35. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਲੀਮ ਖਾਨ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਲਗਾਏਗੀ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਹਨ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ।

36. ਚੇਨ ਬੋਆਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਦਵ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ (ਉੱਪਰ), ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮਕੋਕਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਲੀਕਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੋਰ

ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 37. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਉਹ ਜੋ 1967 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਤੇ VI ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

38. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

39. ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate